

SAMOBORSKI LIST

Ljetovališni vjesnik

„Samoborski list“ izlazi 1. i 15. u mjesecu.
PRETPLATA na cijelu godinu stoji K 4—, na po godine K 2—, a na četvrt godine K 1—. S poštom stoji 48 filira na godinu više, a u Americu K 1-40 na godinu više. Pojedini broj stoji 20 filira.

Odgovorni urednik: Dr. Mijo Juratović.
Uprava i otpravništvo nalazi se u „Samoborskoj tiskari“ S. Šeka, trg Leopolda Salvatora.

OGLASE prima uprava, a plaća se za pet dana u redakcijskom dijelu po 20 fil. u oglasnom listu po 10 fil. a onaj koji se više puta uvršćuje, daje se za 100 fil. po st. Novci se šalju upravi, a rukopisi uredništvu „Samob. lista“. Neplaćena se pisma ne primaju. Rukopisi se ne vraćaju.

GODINA II.

U Samoboru, 15. travnja 1907.

BROJ 8.

Zakonska osnova o preseljivanju i naseljivanju.

Iz naše se domovine seli mnogo svijeta. Ljudi polaze tražiti zaradu u daleku Ameriku i drugamo. Tim se gube iz naroda naj snažnije radne sile a zemlji prijeti gospodarska kriza. Da do toga ne dođe, naša je vlada spremila osnovu zakona, kojim će se pomagati preseljivanje žiteljstva iz prenapučenih i neplodnih krajeva u manje napučene i plodne.

Po popisu žiteljstva od g. 1900. vidi se, da je n. pr. županija varaždinska prenapučena, te na jednu osobu dolazi 1¹/₂ jutra zemlje, u županiji zagrebačkoj dolazi na jednu osobu 1¹/₂ do 2 jutra, a u županiji ličko-krbavskoj i jednom dijelu modruško-riječke županije tle je i neplodno, a podnebne prilike tako nepovoljne, da zemlja žiteljstvu ne donosi ni toliko, koliko je potrebno, da se uzmogne prehraniti, a kamo da udovolji zahtjevima države i općine. S druge opet strane nijesu dovoljno napučene županije bjelovarsko-krizevačka, poglavito požeška, virovitička i srijemska, u kojima otpada na jednu osobu po 3—4 jutra zemlje. Zato je nužno, da se svojevoljno preseli dio pučanstva iz prenapučenih i neplodnih županija u nenapučene i plodne, među koje se broje slavonske. Zemljišne čestice, koje su namijenjene naseljivanju, a nijesu možda obradivane, udesit će se za težadbu zgodnima, a i prilike tla ne će smetati preseljencima, jer će naći npr. oni iz ličko-krbavske i modruško-riječke županije sve životne preduvjete u bregovitim krajevima požeške i virovitičke županije.

Kod podizanja novih naseobina vlada će nastojati oko toga, da se pojedinim naseljeničkim porodicama dade toliko zemljišta (uzevši u obzir mjesne prilike, prirast porodice za 15 godina), koliko je potrebno za racionalno gospodarenje na

malom seljačkom posjedu. Glavnu će svoju pažnju namijeniti, da bude naseobina investirana, naime da naseljenik ima nesamo zemljište nego i gosp. inventar: kuću, gospodarstvene zgrade, poljsko oruđe, marvu itd. Ako naseljenik ne bi imao sredstava, pružit će mu vlada pomoć iz zem. sredstava, iz tzv. „zemaljske zaklade za promicanje naseljivanja i preseljivanja“, koje se ovim zakonom osniva izlučenjem od 500.000 K. iz zem. zaklade realne vjeresije.

I za vjersku i školsku izobrazbu vodit će se skrb. Zato će se većim naseobinama potrebno zemljište za podignuće crkve, škole, župnog i učiteljskoga stana besplatno staviti na raspolaganje, dok će se manje naseobine pripojiti crkvenim i školskim općinama. Tako će se isto osnovati, gdje bude to tražio broj naseljenika ili geografski položaj, posebne upr. općine, a besplatno će se staviti na raspolaganje zemljište za podizanje općinske kuće, puteva itd.

Naseljivanje će pored zem. vlade moći provoditi i pojedine osobe, kao i u tu svrhu uređeni novčani zavodi, stojeći pod nadzorom zem. vlade. Da se pravni snošaji što brže urede, te naseljenici zaborave na stari zavičaj, a priljube novo stečenu grudu zemlje, imat će zem. vlada po svojim povjerenicima o tom brigu voditi, da pravni odnošaji preseljenika odnosno doseljenika naprama trećim osobama budu kako na mjestu njihova prijašnjeg sjedišta tako na njihovu novom sjedištu svim pospješanjem s prednošću pred svim ostalim poslovima raspravljani i uređivani idući naseljenicima, koji su članovi zadruge, na ruku time, da im se otpravnine iz zadružnog imutka u gotovom ili u pokretninama isplaćuju.

U duhu zakonske osnove izdat će se i provedbena naredba, u kojoj će se odrediti, da se naseljenički posjed ne će smjeti svojevoljno kroz stanoviti niz godina otuđivati. Osim toga će se

po položaju svome, po klimi, po bujnoj prirodi i svim zdravstvenim uvjetima, kojima obiluje, postati naskoro mnogo obiljubljeniji i više pohadan od istog Wörthofena, ma da je taj sada već lječilište prvoga reda i svjetskoga glasa. Dakako da ovisi i o tome, bude li za oto smisla, dobre volje i nešto patriotske požrtvovnosti u građanstva samoborskog, koje će se jednom svojim do idealne visine podignutim Samoborom pravom ponositi moći pred cijelim civilizovanim svijetom.

Nas je Hrvate — vlastitom kričnjom i neslogom ljutom — na patnje osuđene, dobrota božja vanrednom darežljivosti obasula.

Mali smo narod, ali imamo sve ono, čime se tek najveći narodi ponositi mogu. Tamo na jugu silno, velebno more svojim talasima cjeliva domovinu, a gdje mora ne ima a niti drugog bogatstva, tamo se redaju Plitvička jezera, kojima se i strani narodi mora da dive, prama sjeveru eno ti hrvatske Švice, a da dalje ne nabrajam, tuj nedaletko divnoga i ponosnoga nam glavnog grada, grada je zemlje na kojoj blaga priroda već po sebi čudesa stvara, taj „mali Zagreb“ naš Samobor.

Ne ima gotovo kraja širom naše domovine, koji se ne bi na prvi pogled ushitio i oduševio, pa se ne možeš oti utisku miljem opojene duše, dok i nehotice ne usklikneš: „Lijepa naša domovina!“

Mi smo Hrvati već toliko navikli na te prirodne osebujnosti, na izvanredne ljepote naše domovine, da se samo ljetimo, kad se stranci sa ovom ljepotom otimaju, koji ju umiju bolje cijeniti, negoli mi sami. Da, mi za te ljepote kojima naša domovina toliko obiluje gotovo i ne marimo, pak se i ne znamo i ne čemo da njima okorićujemo.

naseljenicima pružiti povolje glede oprosta poreza i biljegovine.

Ova je osnova već prednesena saboru, pa nema sumnje, da će biti prihvaćena. Mnogo je našeg zemljišta danas u tuđim rukama, a bojazan je, da će ga još više prijeći. Pomenutim će se zakonom preduresti lako ovoj nevolji, pa će mnogi komad zemlje ostati svojinom našega čovjeka. Ima u nas krajeva, gdje je velika oskudica na radnim silama, a baš preseljivanjem dobit će ovaki krajevi valjane radnike kao što će i uopće popustiti štetno iseljivanje u daleke zemlje. Od kolikog će pak to zamašaja i koristi biti po naš narod ne treba ni posebicc isticati.

Borba radi glazbe.

Pitanje glazbe uzvitalo je ovih dana u Samoboru mnogo nepotrebne prašine i uzrujalo veći dio građanstva, koje se zanima za javne prilike. Budući da je glazba bez svake sumnje vrlo važni faktor u razvitku i napretku Samobora, to ćemo se ovdje sasama objektivno osvrnuti na cijelu borbu, kako bi došla do izražaja potpuna istina.

Samobor se za ljetno doba bez glazbe ne može da zamisli. Domaća je glazba raspuštena, te je nitko nije u stanju sastaviti za ovu godinu, a da bi odgovarala svrsi. Tako je veći dio trgovišnog zastupstva uvidio, da je za ovu godinu jedini mogući izlaz, da se uzme vojnička glazba. Uslijed toga nastala su u zastupstvu i u građanstvu dvije struje, jedna za vojničku glazbu, a druga za glazbu, koju bi imao sastaviti g. Vanjek. Trgovišno zastupstvo, poznavajući dobro prilike i zabrinuto za budućnost Samobora, stvorilo je pravovaljani zaključak, da se prihvati vojna glazba. Tako je nastao s protivne strane utok, pa ustuk, na to vijesti u zagrebačkim novinama i napokon napadaji u dnevniku „Hrvatska“.

To su opće poznate stvari; ali moramo da se s njima pobliže pozabavimo. Da se netko sa zaključkom zastupstva na može složiti, to je razumljivo i često se događa. S te strane bio bi utok razumljiv, ali se mogao nastupiti zakoniti put. Čemu je taj utok tiskan i u

Nas treba da tek tuđinci na te prirodne čare podsjećaju i upozoruju, koji nas žalibože, ali pravom, moraju po tome da i sude!

Naš je Samobor evo sada osobito time znatno naprijed pokročio, što ga je isto zemaljsko zdravstveno vijeće — to najmjerodavnije tijelo u tom pogledu — priznalo javnim lječilištem i podijelilo mu značaj klimatičkog lječilišta.

Ne ima dakle sumnje, da će naskoro postati onakvim sveopćim lječilištem, za koje ga sama narav stvorila, u kojem će jedni nesamo zdravlje uživati već si i život produživati, a drugi manje sretni od prvih, svoje izgubljeno zdravlje — to najveće blago i sreću na tom svijetu — naći.

Na nama je, da se budemo znali okoristiti tim sretnim položajem na vlastitu korist i na utjehu i dobrobit bližnjega svoga.

Božja providnost i dobrota namijenila je Samoboru najljepšu budućnost, da bude naime jedno od prvih naravnih lječilišta, a da se to zbude, treba da i mi poradimo svaki po svom znanju i umjenju, jedni zborom, drugi tvorom ali samo ustrajno i složno, jer svakomu je poznato da slogom i najmanje stvari uspjevaju, a neslogom da se sve uništava.

Kako da nastavimo taj blagoslovljeni i uspješno upravo po dvojici naših sugrađana započeti rad, i što nam sve treba uraditi, da taj uzvišeni cilj postignemo, o tom ću svoje misli i nazore iznijeti drugi put.

Opaska: U mojem članku u posljednjem broju redak 12. u rečenici „Takav sjajni uspjeh počeh u tom mjestu...“ ima se razumijevati mjesto Gjur.

U proljeću.

Prepletano rašijasto granje
Drvlja i džbunova malih
Pupci i zelenim listom
Popucanu koru gail.

Popucanu koru gail
I busen bodiljkavih ruža,
A staroputina meki
Baršunasti pliš svoj pruža.

I pupci i propupava
I vesni ruku svi ljube;
Svi — samo ne život . . . on pruži
I ceri oštre tek: zube — —

Rudolf Franjin Magjer.

Zašto odabrah Samobor svojim stalnim boravištem.

Pile B. Depoit, umir. poš. načelnik.

Stoga je moje stalno uvjerenje, da je budućnost Samobora ona ista, koju je i Wörthofen, to nekoć za bitno bavarsko selo od jedva kojih 1500 duša, postigao i to razmjerno u kratkom razmaku od jedva 15 godina, a u kojem danas osim liječenja na sve moguće načine i moderne sisteme, no najvećma po Kneippu, uživa sve moguće udobnosti i komfora, što ti li ma koji poveć grad pružati može. Naš će pak Samobor

stotine primjeraka razdijeljen među općinare i to još u predvečerje uskršnjega dana, kad treba sijati samo sjeme ljubavi i mira? — Jedino zato, što se htjelo da prouzroči među građanstvom trvenje, da se uzbuduju duhovi, da se pomučuje sloga građanstva i započinje suvišna borba. Moguće sve to za volju jednoga čovjeka, čiji se je interes htio tobože zaštititi? Ili su tu bile i druge osobnosti po srijedi, te je sastavljač utoka očito zaboravio na stvar, bacio se na agitaciono tlo, te htio u mutnom lovit? Na utok moglo se je potpuno skupiti samo sa agitacijom, da će uslijed vojne glazbe namet porasti za novih 12 posto i više, što je naravno potpuno izmišljeno. Za to tu i ne treba kriviti onih, koji su utok u dobroj vjeri potpisali ne znajući prave istine, a kojima je jamačno dobrobit mjesta također na srcu. Drugo je pitanje, dali je sastavljač utoka vodio i trun lokalnoga patriotizma, kad je započinjao borbu sa takvim navodima i na takav način.

Ova čudna bomba sa utokom nije mogla, a nije niti smjela ostati bez odziva. Napadnuti zastupnici morali su izići iz rezerve, raspršiti maglovitu nejasnost, koja je u tom pitanju u nekom dijelu građanstva vladala, te energično od sebe odbiti objedu, kao da oni ne bi znali valjano i promišljeno raditi i čutjeti za interese Samobora. Ovakvo utokom izazvani, kako su mogli, a da od sebe najodlučnije ne odbiju podvale utoka. Ta to su ljudi, koji su svakom zgodom dokazali, da znadu patriotski i raditi i osjećati, i koji se već dugi niz godina žilavo trude za napredak mjesta i interese našega građanstva. Tako je nastao ustuk, kojim su se na oštar, ali istinit i doličan način temeljito i potpuno opravrgle tvrdnje utoka.

To je do sada bila samoborska kućna, i donekle shvatljiva borba na domaćem tlu i za domaće interese. Ali nije dao bijes nekomu mira, pa je zagrabio i u širu javnost. Borba u mjestu činila mu se preneznatnom, broj neupučenih pristaša premalenim, krug, u kojem je htio da izbaci svoje navale, presitnim. Trebalo je izaći na šire poprište, ne bi li glazbeno pitanje Samobora uzdrmalo možda evropsko ravnotežje. Ovo se doduše nije zbililo, ali se je opet dokazala poslovica: „od zla vrana zlo i pile“. Odabrao je „Hrvatsku“, da pokaže široj javnosti, kako mu je bilo samo do osobnosti i do strastvenih bezobzirnih navala, a ni pošto do stvari ili čak interesa Samobora. Taj dopisnik u „Hrvatskoj“ iskrikljuje činjenice, izopakuje istinu, podmiće, napada prosto i bjesomučno, te zadire u osobe, koje u borbi za glazbu niti nisu sudjelovale, vrijeđa pače zastupnike kao da nisu znali, što su u ustuku potpisali, a ne može da obori niti jedne tvrdnje ustuka. Sve same sofistike posute sa nekoliko prostih i traljavih doskočica i garnirane s prozirnim smicalicama. Gotovo nismo mogli niti vjerovati, da se u Samoboru može naći čovjek, koji izravno ide za tim, da šteti procvatu Samobora kroz ovake dopise, i koji u svojoj strasti nečovječne mržnje ide pače tako daleko, da ne promišlja, kako će pred javnosti svojim dopisom nasamariti list, koji mu je gostoljubivo otvorio svoje stupce. Da ne mislimo samo mi tako, dokazuje i sama „Hrvatska“, koja je donijela poslije toga drugi dopis, sigurno od nekog dobrog rodoljuba, kojim se osuđuju oneke navale, te opaskom uredništva, koja daje prvom dopisniku jasno znati, kako je duboko zabrazio na osobno polje, a nije se držao predmeta. Pravi pravcati ukor, koga ne će tako lako pregoriti. I pravo mu je!

Mi umirujemo naše građanstvo, da niti će nastati kakav novi namet, niti će općina što višje izdati, niti će ikakove prostorije štetovali kroz vojnu glazbu. Samobor pak imaće glazbu u pravom smislu. Ta zar nije bolje da imademo za 4200 K dobru glazbu, koja potpuno odgovara svojoj zadaći, negoli glazbu za istu svotu od 4200 K, koja se sada nikako valjano ne može sastaviti i koja bi za vrijeme potrebe znamenito rjeđe svirala?! —

Od lanijske godine prištedeno je 3000 K, te bi za ovu sezonu stajalo na raspolaganje 6000 K, svota koja visoko nadmašuje potrebu, ali ponovno naglasujemo, da vojna glazba općinu ne može nipošto više stojati od svote proračunom za godinu 1907. osigurane, jer će se za pokriće suviška jamačno poskrbiti ljudi, koji patriotski čute i rade. Tu bi bilo mjesto dopisniku za rad i onda bi tek mogao apelirati na sirotinju, s kojom se u svojim sastavcima samo titra. Bolje bi bilo, da ovo svoje zauzimanje za nju pokaže djelom, ne samo pismenima.

Protiv ponovnoga sastava domaće glazbe nije u Samoboru nitko i veselilo bi nas sve, da do dobre i stalne domaće glazbe što prije dođe. I već ove godine treba pomišljati, kako da se ovo pitanje do čista dovede. Tako bi se moguće buduće godine moglo postići ono, što je za ovu godinu žalibože nemoguće.

Mislimo, da se je pitanje o glazbi već dosta rešetalo i da je doba, da postane mir, koji nam je svima tako potrebit. U ovoj stvari morale bi se uopće prepuštiti jednostavno trgovaštvu poglavarstvu sasama slobodne ruke. Ovo sigurno ne će ništa poduzeti, što bi se moglo i najmanje kriti sa probojcima Samobora, pozna mjerodavno mnijenje i uživa potpuno povjerenje jednoga u tom pitanju kompetentnoga faktora, a to je — trgovaško zastupstvo, koje je u tom pogledu već stvorilo konačnu odluku.

Domaće vijesti.

Gosp. Gustav Huth ostavio je Samobor. Premješten je kr. županijskoj oblasti u Zagrebu. S njim gubi naša oblast revnog činovnika i upravnika, a Samobor dobrog građana, koji je kroz vrijeme, što je među nama proboravio, stekao tople simpatije i poštovanje cjelokupnog našeg građanstva. Njemu je Samobor toliko omilio, da si je podigao vilu u Anin-perivoju, koja ovom našem brežuljku služi zaista na urea. Već je i to znak, da on ne će zaboraviti na naše mjesto, nego će se češće navraćati u nj, a u njem će uvijek naći i odanih prijatelja i iskrenih štovatelja.

Premještaji. Prof. gimn. u Varaždinu Adolfo Zagoda premješten je u Bjelovar. Bivši upravitelj kot. oblasti u Samoboru Aurel Senoa imenovan je kotar. predstojnikom u Varaždinu. — Naš mladi sugrađanin i pristušnik kot. suda g. Milutin Jurčić premješten je kot. sudu u Ivanec. Želimo mu, da ga prati puno sreće u njegovom novom mjestu, kamo ga služba zove. Naš „Sokol“ izgubio je s njime revnog člana i blagajnika.

Spomenploča hrvat. historiku Ivanu Krst. Tkalčiću. U Zagrebu ustrojio se je odbor, da podigne na kući br. 14 u Novoj Vesi u Zagrebu spomenploču velikom hrvat. historičaru Ivanu Krst. Tkalčiću, izdavaču „Povjesnih spomenika grada Zagreba“ i „biskupije zagrebačke“. Dični pokojnik radio je mnogo na polju hrv. kulturne historije, a neumrlu si je slavu stekao svojim spisom „Slavensko bogoslužje u Hrvatskoj“, u kojem je ustao na obranu svetinje naroda hrvatskoga glagoljice, te nepobitno dokazao, da je glagoljica upotrebljavana i u zagrebačkoj biskupiji.

Nadamo se, da će se hrvatski narod odazvati pozivu rečenoga odbora, i doprinijeti prinos za podignuće spomenploče velikom pokojniku.

Prinose primaju u Zagrebu gg. E. Laszovski, vladin perovodja (Visoka ul. 4), Janko Barič, prebendar (Nova Ves 14), Dr. Velimir Deželić, pristav kr. sveučilišne biblioteke, i g. Lujo Tomšić, knjigovodja (Gajeva ul. 7).

Poplava u Samoboru. Samobor je opet doživio poplavu iza nekoliko kišljivih dana. 6. o. mj. već rano ujutro počela se Gradna naglo dizati. Stanovništvo videći pogibao počelo se spremati na obranu, te su u kratko vrijeme bili pred kućama podignuti nasipi, da obrane dvorišta i podrume od provale vode. U 9 sati ujutro narasla je tako visoko, da je počela izlaziti kod Grgaseva mlina u Livadičevu ulicu, odavle na trg Leopolda Salvatora, po Novom trgu, otkud se razlijeva u polja i vrtove. Za kratki čas poplavila je gornje ulice i učinila ih je neprolazivima, tako da je opć. poglavarstvo moralo staviti na raspolaganje općinstva kola, koja su ljude s jedne na drugu stranu trga, prevažala. Niveau nabujale Gradne održao se je na istoj visini kroz puna 2 sata, tek se je o podne počelo opaziti, da voda polagano pada. Spomenuti nam je, da je bujica vode od Lipovca bila kud i kamo jača od one sa Ruda.

Poslije podne oko 1 sat pala je naglo voda a to je sreća, jer se upravo u to vrijeme kod Rožmanovog mlina odronio dio brda u visini od 3 m, stvorio se u Gradnu, koja se uslijed toga razila po bližnjim vrtovima. Brza pomoć opć. organa i susjeda doprinijela je da obližnje stanovništvo nije pretrpjelo osjetljivije štete. Brijeg odronjen ostavio je iza sebe otvor, koji je nalik na ždrijelo topa. Bit će po svoj prilici voda koja polagano filtrirajući kroz volomit izjeda postepeno nutrinju, te si krči put do površine. Došavši u njezinu blizinu pomiče svojom težinom brijeg, pa se tako i dade rastumačiti odron ovoga brda. Prouzročena šteta nije još tačno ustanovljena ali je znatna, a od nje jedan dio otpada na općinu, dok drugi dio trpe privatnici.

I ovogodišnja poplava namiče nam dužnost, da upozorimo ineresirane faktore, da se ozbiljno pozabave pitanjem regulacije Gradne, da se tako zaštiti općina i siromašno žiteljstvo od ponovnih šteta a i neugodnosti.

B—č.
Javna zahvala. Povodom 70-godišnjice mog rođendana, 26. ožujka o. g. stiglo mi je od mnogobrojnih mojih prijatelja i štovatelja toliko izljeva iskrenih želja, da mi se je nemoguće svakom pojedinom zahvaliti.

Pa koliko to nisam dosele bud usmeno bud pismeno učinio, ugodna mi je dužnost to ovim putem učiniti. Naročito i ponovo najusrdnije hvalim dičnom našem pjevačkom društvu „Jeki“ na spontanoj ovaciji, što mi je ona u predvečerje rođendana tako krasno upriličila. Hvala i milim mojim sugrađanima, koji me svojim srdačnim učestvovanjem u toj ovaciji osobito odlikovale. U Samoboru, 11. travnja 1907.

Dr. Milan Biščić an, kr. kot. liječnik.
Zajčeva slava u Samoboru. Kod Zajčeve proslave, koju priređuje pjev. društvo „Jeka“ dne 21. o. mj. sudjelovat će i gđice Matilda Vimer i Dragica Katić.

Hydropatički zavod u Samoboru pozvan je od kr. zem. vlade da dne 16. o. mj. sudjeluje u anketi u svrhu konačnoga redigiranja provedbe ustanova zakona o zdravstvu od 25. ožujka 1906. tiućih se kupališta i liječilišta.

Pripomoćna zadruga u Samoboru dobiva svaki dan više učesnika. Do danas je prijavijeno 412 članova s uložcima od 1334 K. Ovo je lijep rezultat, kad se znade, da je prošle periode bilo 317 članova sa svotom od 700 K. Sve je to dokaz, kako ovaj solidni zavod uživa svestrano povjerenje našega građanstva.

Iz samoborske štedionice. Gospodin Đuro Franceković ml. potvrđen je za činovnika štedionice u definitivnom svojstvu. Našem prijatelju srdačno čestitamo!

Na izboru u ravnateljstvo „Nar. pomoćnice“ zahvalio je g. Marko Bahovec, budući da nije primljen njegov prijedlog, da se obustavi daljnje poslovanje „Nar. pomoćnice“, dok se ne obavi likvidacija toga zavoda.

† Janko pl. Tompa, vlastelin u Repiču, umro je 9. travnja nakon duge i teške bolesti u 49. godini dobe svoje. Pokopan je uz veliko saučestće 11. travnja. Udovi gđi. Vandi rođenoj Vizner kao i ostaloj rodbini naše iskreno saučestće!

† Mihael Gostiša, posjednik i trgovac, umro je 9. o. mj. u Gornjem Logatcu u Kranjskoj nakon duge i teške bolesti navršivši 59. godinu dobe svoje. Ostavlja mnogobrojnu rodbinu, a trg. blagajnik g. Stj. Vuković oplakuje u pokojniku svoga tasta. Laka mu zemlja!

Nagla smrt. U petak dne 13. o. mj. pošla je Milka Bedenko 55. godina stara u Anindol, da nabere cvijeća, kojim će okтити grob svojega jedinca. U tom tužnom poslu udarila ju srčana kap, te ostala na mjestu mrtva. Laka joj zemlja!

Hrv. Sokol u Samoboru priredio je dne 1. o. mj. svoju drugu javnu vježbu, koja je ispala na opće zadovoljstvo. Poslije slikovitoga nastupa, za koji je kao i za proste vježbe prostor dvorane „k Trstu“ bio znatno premalen, izvadali su razni odjeli vrlo uspjele vježbe na konju, na ručama i na preči. Izvadale su se i vrlo komplicirane proste vježbe (tri sastava), a tri točke programa ispunilo je hrvanje. Kod vježba na spravama istaknula su se uz voditelja vježbe br. A. Franka i zamjenika vođe br. M. Vukića još osobito braća A. Jurčić, V. Grgas, Lj. Paar, V. Matota i Stj. Šoić, dok su se kod hrvanja osobito sviđjeli Frank i Tonšetić (školsko hrvanje), i parovi Jurčić-Mučnjak i Vukić-Grgas. Poslije nastupa kao što i poslije svake točke na spravama izveli su vježbači po jednu efektanu grupu, za koju ih je brojno općinstvo kao i za uzorno vježbanje nagradilo burnim pljeskanjem. — Prigodom javne vježbe dne 1. o. mj. preplatila su ova gg.: dr. Đ. Horvat K. 12—, H. Saurer K. 6—, M. Kleščić K. 5—, N. N. K. 2—, E. Presečki K. 180, i po K. 1 gg. A. Filipec, E. Košak, Iv. Budi, F. Šimec, Lj. Smidhen, M. Novaković, V. Pavlović i F. Premzl. — U ime društva zahvaljuje svima odbor.

Spasio mu život. U Vašem cijenjenom listu od 30. ožujka otisnut je dopis pod naslovom „Spasio mu život“. Na navode u toj notici imam javiti, da nije Vjekoslav Čakanec Žgajner iz Hrastine izgubio ravnotežje, te uslijed toga pao u vodu, već se to zbililo uslijed padavice, na kojoj boluje i koja ga je zahvatila. Martin Lakoš nije skočio u vodu, a sa pogibelju vlastitoga života nije nitko spasio Čakanec život.

Potpisani sam u prvi čas zatvorio vodu, dao donijeti željeznu prečku, kojom sam podigao kotač, i tako je nesrećnoga seljaka mogao Martin Lakoš sa Valentom Mihalincem povući ispod kotača, te s pomoću mojom izvući na kopno.

Moram pripomenuti, da je Martin Lakoš držao, da je Čakanec mrtav, te spomenuo komisiju, na koju valja pričekati. — S odličnim štovanjem

Filip Šimec.

Zaklela se zemlja raju... Mladi seljak Tomo Librić moli nas, da javimo, kako su u selu Vrhovčaku prošle godine košali nekakvi prosti anonimni listovi, u kojima su se nalazile svakojake pogrdne na sve mladiće u selu. On je sam dao svojoj obavijesti gornji natpis, te nam je ujedno označio osobe, koje su se tim poslom bavile, i kojima se sada ušlo u trag. Mi ova imena ne ćemo zasada iznositi, a Tomo se Librić neka tješi time, da i mi u Samoboru imamo ljudi, koji šalju anonimne dopisnice pune pogrdne na pojedine osobe u mjestu, pa smo baš prije nekoliko dana primili pričužu na ovakve žalosne pojave.

Sastavljači ovakih anonimnih pisama ne spadaju u red čestitih ljudi, pa se i nije vrijedno na njih obzirati.

Popeo se za nagradu na lipu. Pišu nam iz građanstva: Na Uskrs sastalo se društvanec kraj gostione „K dobroj mamic“ u Anin-perivoju. Jedan od njih primijeti u šal: tko bi imao odvažnosti, da se popne na vrh ove lipu dobi 10 kruna. Za malo bila je na stolu sabrana svota od 16 K 80 fil. za onoga, tko bi htio da pokuša sreću. Prijavilo se više mladića, što su stajali unaokolo, ali su stali sve jedan po jedan odustatati od svoje namjere pomišljavajući na tegotno uspinjanje na vrh lipu. Napokon se odvaži na posao Stjepan Mataušić iz Cerja, koji je doista došao do vrha, no kad je silazio dogodila mu se neprilika, te je ne baš s prevelike visine udario o zemlju. Na bol je smjesta zaboravio, čim su mu odbrojili sakupljenu svotu za njegovu odvažnost.

Pes u čas progutao volove vrijedne 1000 forinti. Kažem svojem zvonaru, koji je pun viceva. „Miško, dajte ove kosti cucku“. On: „to on rajli neg 1000 forinti“ ja: „Dakako, jer novce ne bi ni pridelnul“ — Zvonar: „Gospone, ja znam, da je pes za čas progutnul volu za 1000 for.“

Ja sam mislio, da je to samo „vic“, ali mi zvonar rekao da je to živa istina. — Dogodilo se ovako: Gospodar bogate zadruge „Babić“ iz Rakovog „potoka“— Okić prodao pred više godina na vašaru volove

za 1000 for. Trgovac mu plati volove jednom papirnatom banknotom.

Za objeda u krcmi gospodar će: „Trgovac mi dao cijelu banku 1000 for., ne znam gdje ću promijeniti. Neki radoznali da vide banku od 1000 for. umole gazdu kod stola, da je pokaže. Gazda izvadi hiljadarku i pruži je preko stola na uvid. Kada gazda poda banku i oni preko stola rukom posegoše, slučajno se banka iz ruku omakne.

Kako je bila za društvance zdjela juhom na stolu, pane nesrećom banknota u juhu. Jedan od društva u brizi, da spasi banku, nesmotreno maši u juhu žlicom i izbaci banku preko stola na tle.

Pas, koji je vrebao na kosti, skoči, štapi banku, i jer je bila od juhe masna, u tren ju progutne.

Eto tako u jednom času pas progutao volove vrijedne 1000 forinta.

U šal mi pripovijedano, ali vele, da je živa istina, koja se dogodila prije više godina. M—ć.

Tajna uspjeha. Samo onaj, koji doista potrebi udovolji, može računati na trajan uspjeh. Čišćenje modernog rublja biva svakim danom tegotnije. Prašina i isparivanje gradova, dim tvornica i para od ugljena intenzivno maže rublje; a uobičajeno fino pamučno tkivo, postaje kroz kemičko bjeljenje i jako trijanje — koje je kod pranja sa običnim, većim djelom nečistim sapunom potrebno — uništeno. Tu je došao izum Šihtovog sapuna upravo u zgodno vrijeme. On izlučuje skoro bez ikakvog napora svu nečist, čisti rublje temeljito, a ne dira u niti. Šihtov sapun postižava kod nas, može se reći, besprimjeran uspjeh, a njegovo je djelovanje sada najveće na cijelom evropskom kontinentu.

Iz klaonice. Od 1. do 31. ožujka poklano je u trgovačkoj klaonici 89 telića, 76 komada rogatog blaga i 59 komada svinja. Na klaoničkim pristojbama uništilo je 288 K. 29 fil.

Vozni red na samoborskoj željeznici. Od 1. svibnja kreću vlakovi ovim redom:

Iz Samobora u Zagreb: u 6 i 9 sati jutrom, u 1 s. 10 č. o podne, u 7 sati i u 8 s. 31 č. uveče.

Iz Zagreba u Samobor: u 7 s. 30 č. prije p., u 2 s. 40 č. poslije podne, u 7 s. 3 č. i 8 s. 30 č. uveče.

Nedjeljom i blagdanima kreće još vlak iz Samobora u 2 s. 36 č., 5 s. 30 č. pos. p., i u 10 s. uveče; iz Zagreba u 1 s. 13 č., 4 s. pos. p., i u 10 s. 3 č. uveče.

Društvene vijesti.

Samoborskoj štedionici zahvaljuju ovim „Gospodarska podružnica“, „Društvo za poljepljanje Samobora“ i „Vatrogasno društvo“ na daru od 100 K, što ona je svakomu od njih ove godine podijelila.

Hrv. Sokol u Samoboru javlja svim onima, koji želi poći na V. Svesokolski slet u Pragu, da će posebni vlak za hrvatske izletnike krenuti iz Zagreba preko Kaniže, Beča, Tabora u Prag. Popust na voznoj cijeni iznositi će 45 po sto, dakle će put u trećem razredu tamo i natrag stajati od prilike K. 36. — Budući da „Sokol“ mora preuzeti jamstvo za stanoviti broj izletnika, te za svakoga izletnika položiti vozarinu unaprijed, to se svi, koji žele putovati uz popust umoljavaju, da se najkasnije do 1. svibnja prijave kod blagajnika br. V. Matote i da odmah polože za vozarinu iznos od K 25. —, koji iznos propada, ako dotičnik odustane od izleta. Na kasnije prijave, kao i na prijave bez rečene uplate, ne će se moći uzeti obzir.

Hrv. društvu za pučku prosvjetu pristupila je „Samoborska štedionica“ kao član utemeljitelj sa svotom od 100 K.

Iz zastupstva općine Podvrh.

(Sjednica održana 4. travnja.)

Nazočni načelnik i bilježnik, a od strane odbora 19 opć. odbornika.

1. Priopćuje se opis kr. zem. vlade o doprinosu za regulaciju Gradne i to kroz 6 godina za zemljoradnje sa 700 K, a za stepenice 300 K. — Opć. odbor jednoglasno zaključuje, da ne dozvoljava da bi se doprinos za zemljoradnje za regulaciju potoka Gradne isplaćivao iz opć. blagajnice.

Isto tako ne pristaje, da bi se taj doprinos reparirao na obaloposjednike žitelje rudarske, s razloga, što su obaloposjednici izjavili, da će si zemljišta sami od štete braniti, nadalje što su oni veliki siromasi, pak ako bi se na njih reparirao doprinos, morali bi prodati zemljišta, koja leže uz potok, a i 75 po sto obaloposjednicima i njihova kućista.

2. Čita se opis kr. županije glede proširenja i podizanja škole u području općine. — Opć. odbor izuzevši dva glasa zaključuje na prijedlog odb. Fr. Reizera, da premda uvida potrebu podizanja učionica, molit kr. žup. vlasti odnosno kr. zem. vladi, da sa podizanjem odnosno proširenjem postojećih učionica pričekaju, dok nastupi na snagu novi zakon o školstvu, koji vlada izrađuje i koji će se na pretnos vis. saboru podnijeti.

Zaključuje jednoglasno, da se započne ove godine sa podizanjem školske sobe u Noričkolu, gdje nema školske obuke. Odb. Martin Horvat iz Bregane zagovarao je da se pristupi gradnji nove škole u Lugu.

3. Opis kr. zem. vlade, kojim je proračun za g. 1907. odobren, jer je već pravomoćno votiran. — Za-

ključuje jednoglasno, da pošto kod proračuna kod „prihoda“ pod tek. broj 9, nije uvršten zaostatak opć. nameta sa 1000 K, a uslijed toga je namet porastao za 2 po sto nametom, da se ta stavka dohotka opet popuni i tako će namet pasti sa 3 po sto.

4. Čita se dopis trga Samobora, da se Sv. Helena odnosno sumporno kupalište Sv. Helena proglašeno isto-odobno sa Samoborom klimatičkim lječilištem, te prilaže statut. — Zaključuje se jednoglasno, da se Sv. Helena odnosno sumporno kupalište Sv. Helena ne proglašeno zajedno sa Samoborom klimatičkim lječilištem.

5. Odb. Šmidhen Lj. predlaže, da se u buduće važnije točke zaključaka u cijelosti u „Samoborski list“ uvrste, a proračun tiskan, da se odbornicima razdijeli. — Prihvaća se prijedlog u cijelosti.

6. Odb. Janko Telišman stavlja pritužbu proti opć. panduru. — Zaključuje se na prijedlog Lj. Šmidhena, da se Sečen makne i imenuje drugi pandur.

Još je zaključeno, da se nabavi i zemljovid, da se zajednički sastavi proračun s trg. Samoborom radi ograde mrciništa; priopćena je rješidba vlade, da se ne dopušta nabava 2 nerasta, te ona županije da se ne uvažuje zaključak glede pridonosa pol. troška za por. poslovanje po financ. eraru. Napokon su odbivene molbe za potporu Mart. Koletića i Jane Fabijan, te za oprost od putovine J. Štengla i Stj. Hrečića.

Mrtvo blago.

Pisao Ferdo Mešter (Sisak).

Za vrijeme bosanske okupacije (1878.) uvršten je bio u vojsku odvjjetnički koncepcijent F. M. komu se sreća nasmijala, pa je vojnu dužnost mjesto u Bosni vršio kod kuće u Sisku. Jednom mu dođe zapovijed, da na sisačkom kolodvoru čuva prtljagu, što je za vojsku do Siska došla. Bila je sva sila toga, a ljudi, da se jedva moglo nadzirati. Osim toga na našeg stražara kano da zaboraviše, jer izmjene nakon dva i tri sata ni otkuda. Moj čovjek, danas već pokojnik, ogladnio i ožednio, a maknuti se ne smiješ, pa da se i smiješ, prazan džep, pa tko, da ti i što pruži? Umoran onako od hodanja i straženja, sjeo se moj čovjek na jednu od stovarenih škrinja, pa sve misli, što bi učiniti, da ga već tko izmijeni, da može kući na ručak. No najednom eto više viših i nižih časnika, oni se razbježali po kolodvoru tražeći jedan milijun gotova novca, što se je negdje bilo na putu u Sisak ili u samom Sisku izgubilo. —

Sve prostorije, hodnici, tavana, radionice bi pretražene, roba izvezana, ali novca nigdje. Kod odlaska časnika zamoli F. M. za izmjenu, a kad ova dođe, zametnu se razgovor o izgubljenom milijunu. Pri tom će domišljato jedan od njih kao za šalu: „Dakako, nijesu mogli naći, jer si ti na njem sjedio“. Sada ti čovjeku sune u pamet, ne bi li to moglo biti — i bilo je. — Eto gladan i žedan čovjek sjedio je na milijunu gotova novca, a da nije znao.

Tako je i kod nas u nekim prilikama, da nam narod kraj tako plodne zemlje, krasna podneblja ipak slabo, da ne rećemo, upravo oskudno živi, pa se sada pitajmo: Kako to? Zašto to? — Zato, što se ne znamo služiti božjim darovima, što prikriiveno blago ne znamo ožviti i u promet staviti. — U našoj Lici i Krbavi na hiljade se ovaca i janjadi na godinu pokolje, pa pitaj sada, koliko je Lika ovčjih crijeva na godinu prodala. Da ih očičene pošalje u Kranjsku, to ondje za kilogram crijeva nude 2 K.

U Posavini svake godine uz obalu Save i tamo dalje uz četove raste toliko hebdovine (Atič), da bi iz hebdovih bobica hiljade i hiljade akova rakije bilo. Ja sam takovu rakiju pio i pokazao u jednoj podružničkoj sjednici. Ljudi su rakiju sa žestine njezine hvallili, ali primjećivali, da smrdi, a ja rekoh: upitati se valja kod kemika, kako bi se taj smrdiš odstranio. Ja sam stavio upit, ali niti danas odgovora za tako važnu stvar.

Duž gorskih staza po cijelom samoborskom kotaru u svakom trećem grmu pokazale se po dvije i tri stabljike bapkovine (Sauerdorn), na kojima se kao na lucnjicima zacrvjenjela bapkovina u grozdicama poput pšenična crnja. Kada bi nam „kući nedostalo domaćeg sirceta, rekla bi nam mati: Ajde djeco! Naberite bapkovine, da zakiselimo kuhane krastavce. U živ čas donijeli smo bapkovine do 100 grozdica iz naše „gmajne“, pa s tim u mužar, te ožimljili, a između prsta čisti ugodni ocat. Kada ja od kuće na dalje školovanje odoh, našao se čovjek, koji nije trebao bapkovinih grozdica već korjenje i stabljiku, da onu donju žutu koru oguli, iskuha i učini tako finu žutu boju, kakova se ljepša i stalnija iz ničesa više ne da izraditi. Danas je rijetkost naći bapkovin grm među grmljem po samoborskim bregovima, jer je sve to brzo pobrano bilo, ali opet zasijano ili zasaden na kakovoj pustaki to se ne isplati, makar se za jedan kilogram te žute kore dobilo po 4 kruna, osobito za onu koru, koja je oko korjena bila! Nestalo bapkovine, nestalo opet redovita prihoda (koristi) od više stotina kruna.

Nekada je bilo u Posavini puno dvorište tikvinih koštica. Kada bi u jesensko predvečerje došle svinje s pale, pastiri bi 20—30 tikvi razupali za svinje, a koštica koje pojedoh svinje, koje opet dospjele u gnaj. Danas se jedan metarski cenat koštica plaća po 24 K, pa stoga iščekavaju koštica po gnojštima. — U granici si nekada dobio 12 jaja za 10 novčića ili par pi-

lića za 20—25 uč. jer se to nekada na posavini is- prodavalo, dok je to već danas u debeloj cijeni. Što sada da još rekne o divljim jabukama, iz kojih se vadi danas lijepi novac. Tko te divljake posjekao nije, tomu se lijepo isplaćuje plod tili kiselica, jer mudri ljudi kiselinu divljih jabuka u fabrikatima upotrebljavaju. Sijanje cikorijske isplaćalo se u Posavini, no ta je roba pojeftinila, zato pametni ljudi ostaviše cikorijsku i pri- nuše među kukuruzu krastavce sijati i sjeine proizvoditi, pa vele, da se dobro plaća.

Hrvatska zemljica zlatom ti rodi, Turi u nj ruku, prstejuje izvodit.

Gospodarstvo.

Radi dugotrajne zime a sada opet jednako kišovitog vremena nije se moglo obaviti pravodobno proljetne vinogradske radnje.

Naročito mnogi zakasniše rezidbom, te i sada, gdje je već polovica travnja nije još sve obrezano, što je posljedicom, da loza jakim suženjem uslijed kasne rezidbe gubi mnogo soka i bude u toliko slabiji porast.

Vrlo je nužno, da se požuri vezanjem lucnjeva dok nije još obal, jer se vezanjem tada pravi velika šteta. — izruni mnogo plodnih pupova, što čini velik gubitak na prirodu.

Sto se tiče prve kopl to ne može li se ova radnja obaviti prije nego nadode obal, tad je bolje pričekati koji dan dokle pupovi prolitaju, da se izbjegne šteta.

Kopanje se mora obaviti kad je tlo suho. Kopanje kad je tlo mokro bez svake je vrijednosti a novac potrošen za taku izgubljen je. Naročito vrijedi to za tla ilovasta.

Običaj je kod prekapanja grudje usitniti, što je doduše za oko lijepo ali ne odgovara svrsi. Prekapanju nije jedina svrha uništiti korov. Glavna je svrha naročito prvoj kopl, da se tlo bolje proradi, kako će uzduh i toplina dublje moći u zemlju prodirati, da se time pospješji odmah u početku što ljepši porast. Zato prekapanju neka se zemlju jednostavno duboko prevrće, i ovako je ostavi netaknutu. Ovo osobito vrijedi za tle, koje je samo po sebi više zbito, hladno, kao što i teško ilovasto.

Prvi štetnik koji nam obično počinja kvar u pro- ljeću, čim se pupovi stanu razvijati jest gusjenica zvana „Korak“. Ova je gamad svakome vinogradaru danas već dobro poznata. Kad se ona pojavljuje upozorujemo da se pripravi na ovog štetnika, te čim se zamijeti na rozgama da izjeda pupove valja pomno pregledati čokoće, potražiti i uništiti gusjenice, inače propustimo li to, mogu počinuti mnogo kvara.

P. C—r.

Samoborska industrija cementa

preporuča za ovogodišnju građevnu sezonu cijenjenim poduzetnicima i graditeljima svoju

opeku od betona,

koja je po mnijenju tehnološke pokusne postaje ne samo protiv mrzline potpuno sigurnom proglašena, već je i dokazano, da podnosi teret i pritisak od 142 kg na četvorni centim., dok nasuprot obična opeka, ako je pečena i od prima ilovače i ako je vrlo dobro pečena, može podnositi samo teret od 70 kg. na čet. cm.

Buduć da je opeka od betona posveina neosjetljiva na svaku promjenu u toplini i vremenu, te dapače postaje svakog mjeseca i svake godine uvijek sve to tvrdom, čvršćom i protiv razora sigurnijom, to je postala ne samo za gradnju temelja, nego i za gradnju povrh zemlje nerazorivim građevnim materijalom ovoga stoljeća. Obična pak pečena opeka raspada se često uslijed lošeg materijala ili slabog pečenja u kratko vrijeme, čim je izložena promjenama u toplini i vremenu, te se već kod neznatne mrzline potpuno smrznje i tako iziskuje uvijek novih reparatura.

Zdravi, suhi i topli stanovi, pivnice i magazini bez izlučivanja salpetra i bez vlažnih mrija mogu se podizati samo opekama od betona.

Za krovove, da budu sigurni protiv kiša, oluja i snijega preporučamo, da se na kućama, stajama i šupama stave naše krovne opeke od cementa.

Sa 14 opeka može se pokriti četv. met. u rarmaku od 27 cm. betona sasna gusto.

Pločice od cementa jednoboje i u raznim uzorcima kao i eljevi od cementa u 15—40 cm širine te kopanje za svinje i marvu u svim dimenzijama dobe se uz najjeftinije cijene.

Ravne i šiljate stube, ograde oko grobova, traverni kameni, kameni za kilometre, i profilno kamenje izrađuje se po narudbi u najkraćem roku. Preuzima se također izradnja cementnih okvira za prozore i vrata kao i supova za plotove i ograde.

Na skladištu nalazi se uvijek Trifaljski i Beo- činski cement u vrećama po 50—80 kg.

Priposlano.*)

Anonimnom dopisniku „Hrvatske“

u Samoboru.

U br. 29. dnevnika „Hrvatske“ od 6. travnja o. g. a u dopisu iz Samobora napao je neki nepoznati dopisnik i moju osobu. Taj čovjek imao je odvažnosti napasti moje poštenje, a nije se usudio izaći svojim imenom na javu. Budući da mi uredništvo „Hrvatske“ nije htjelo odati njegovog imena, to pozivam ovdje javno i otvoreno pisca toga anonimnoga dopisa, da mi se javi bud javno bud pismeno, da mu mogu dati prilike kod suda, da svoje klevete, bačene na moje poštenje dokaže. Dok njegova imena ne znam, nazivljem ga ovime prostim klevetnikom i podlim opadačem tuđega poštenja. Samobor 10. travnja 1907.

M. Kleščić, ljekarnik.

Uredništvo ne odgovara za sadržaj članaka pod ovim napisom.

I. hrv. tvornica štapova

baruna Alnoch-a u Bregani

kupuje bukova, grabrova i javorova glatka, ravna, 30 do 80 cm. debela, 2—4 metra duga stabla i plaća povoljne cijene.

Za proizvod štapova kupuje u svakoj količini kestenove, jasenove, svibove, drenove i lijeskove ravne štapove (štile). Pobliza uputa i pogodba kod Ravnateljstva tvornice štapova u Bregani kraj Samobora.

Janko Budi ml.

(Marka Bahovca sinova nasljednik)

trgovina prekomorske robe, brašna, žitka, zemaljskih proizvoda, drva i građevnog materijala na malo i na veliko Samobor.

Veliko skladište
Jamničke, Apatovačke i
Rojičke vode

na malo i na veliko,
sa dostavom u kuću.

Jaja za nasad

od kokoši zvane „Leghorn“ bijela (Königin der Legehühner), najbolja vrst za križanje domaćom pasminom, komad 60 filira. Od kokoši „Minorca“ crni, nesu velika i veoma tečna jaja, komad 60 filira. Rase zvane „Peking“, bijele velike, komad 1 K. Sve ove vrste premirane su na zagrebačkoj, bečkoj i gradskoj izložbi.

LEVIN HORVATH,
odbornik kr. zem. vlade za gospodarstvo.
Sv. Nedjelja pri Samoboru.

Schicht-ov Sapun

jest najbolji.

Susjede se k meš roje,
I gledaju rublje moje,
Pa se divi: „Nigdje jame“
Nigdje niti poderane,
Da i Al jelen sapun zato,
Za rublje je pravo zlato,
Ja se njime uvijek služim,
Ne ću kuće da zadužim.

HOTEL I PENSION SAMOBOR.

RESTAURACIJA KOD „LOVAČKOG ROGA“.

Hotel je spojen za vrijeme sezone s „Hydropatičkim zavodom“, te ima 20 elegantno uređenih soba sa svim nuzgrednim prostorijama kao sobom za nepušače, kavanom, prekrasnim vrtom, mliječaricom itd. Prima gostove na potpunu opskrbu.

Jelo kod table d'ôte i a la carte, s mješovitom i vegetabilnom hranom, te hranom za diabetike. Stanovi i hrana stoje pod liječničkim nadzorom. Po naruđbama priređuje zajedničke objede s najbiračijom pripremom. Zaliha svih delikatesa, izvrsna kuhinja i najbolja pića u svako doba. Cijena umjerene.

R. DATTLER.

Med. univ.

Dr. B. HIRŠL

specijalista za kožne i tajne bolesti.

Ordinira u Zagrebu, Gundulićeva ulica broj 1.
II. kat od 11 sati pr. podne do 4 sata pos. podne,
a prema želji i na večer.

4 1/2 0 0

Hrv. slav. centralna

4 1/2 0 0

UDRUŽNA BANKA U ZAGREBU

Katančićeva ulica broj 2.

4 1/2 0 0

prima uloške na knjižice te ih ukamaćuje sa 4 1/2 0 0 čistih.

4 1/2 0 0

pokućstvo! Najjeftinije

I. hrvatska

**stolarska
i tapetarska**

obrtna vjeresijska udruga

kao član zemaljske središnje vjeresijske udruge.

Marje Valerije ulica 10. Zagreb. Nikolićeva ulica broj 2.

preporuča svoje bogato skladište
stolarskog i tapetarskog

pokućstva.

Samo domaći proizvod.

Polakšice u plaćanju. Cjenici i troškovnici badava. Nebrojene pohvale stoje svakomu na uvid.

Najsolidnije pokućstvo!

„MALVINA CRÈME“

Tko želi uzdržati nježnost i ljepotu svoje kože, neka svaku večer prije spavanja nariba svoje lice, vrat i ruke sa „Malvina crème“ i to tako dugo ribati, dok se Crème posve ne izgubi u koži.

Nečistoća teinta, crvena koža, sunčane pjege i ispucane ruke i usta, sve se to otklanja sa „Malvina crème“.

„Malvina crème“ ne sadržaje nikakvih po kožu štetnih tvari, te i duža uporaba ne može po kožu štetna biti. Daljom uporabom biva koža mekana i bijela.

„Malvina crème“ posjeduje još i to svojstvo, da se ne pokvari i ne otvrdne, te je uvijek dobro za uporabu.

Cijena i lončiću K 1-20.

Malvina sapun

Podupire djelovanje „Malvina crème“, te je za pranje veoma ugodan i troši se veoma štedljivo.

Cijena komadu 80 filira.

„Malvina parfum“

je veoma fina i ugodna mirisa, te se dobiva već u to spremjenim bocama. Svi ovi preparati rađeni su u mojoj ljekarni, te su pravi samo oni, koji nose ovaj zakonom zaštićeni znak.

Ljekarna
M. Kleščić,
u Samoboru.

Poradi preseljenja

moje sa solidnosti dobro poznate trgovine, prodajem svekoliku na skladištu se nalazeću robu kao:

platna, šifona, ručnika, stoinjaka, džepnih rubaca, modnih tkanina, šarenih kretona, pamučnog i vunenog delaina, a jour tkanina, svilu, baršuna, ručnog rada, čarapa, nogavica za gospodu, gospođe i djecu, rukavica, sunco i kišobrana,

rublja za gospođu, gospođe i djecu, trikot-rublja i cvratilica.

Najfinija izradba. — **Popluna.** — Vlastiti proizvod.

Garnitura za krevete, zastora i u tu struku druge zasjecajuće malenkosti uz veoma solidne cijene dok zaliha traje.

ALBERT BRUCKNER, skladište rubarstva i pomoćna roba,
Zagreb, Marje Valerije ulica br. 1.